

La teranyina CEDADE

Pedro Varela, líder neonazi encausat en el judici de la Llibreria Europa de la qual n'era el propietari. Els contactes de Varela s'escampaven pertot Europa i per d'altres indrets del món.

El 16 d'octubre és previst que comenci el judici contra Pedro Varela, l'ex-líder de CEDADE i un dels neonazis més coneguts d'Europa, a qui s'acusa d'apologia del genocidi com a propietari de la llibreria Europa, des d'on es distribuïa propaganda nazi.

Van entrar sense tocar el timbre, amb les plaques d'identificació per davant. Eran les set de la tarda de l'11 de desembre de 1996 i a la llibreria Europa, del carrer de Sèneca, a Barcelona, només hi havia Maite Varela —dependent i germana del responsable del negoci—, i dues persones més.

“Un va dir que era client i l'altre va resultar ser un amic que es dedicava a repicar el vídeos nazis que venien”, recorda Josep D., un dels agents de la secció d'informació dels Mossos d'Esquadra que va participar en l'operació. “Els vam identificar, però no els vam detenir.

Maite Varela només es va posar nerviosa quan va veure la càmera de vídeo que portàvem, però després es va calmar i en acabat fins i tot va col·laborar. L'escorcoll, que va començar tot seguit, es va fer de manera sistemàtica, de fora cap a dins. No vam deixar cap racó d'aquell ampli local sense remenar.”

L'operació de la policia autonòmica contra la vella llibreria de CEDADE (organització neonazi dissolta sobre el paper des de 1993) va ser una acció metòdica que es va prolongar durant cinc hores. El balanç final va ser de 20.972 llibres i documents confiscats, 400 cartells, 34 cassetts, més de 200 fotòlits

assegura Francesc, un altre dels agents que va participar en l'operació. “Ens va obrir la porta ell mateix i encara que es va quedar força sorprès, en cap moment ens va prohibir l'entrada. Allà, l'escorcoll es va limitar a la seva habitació. La tenia plena de llibres, però tots relacionats amb el nacional-socialisme. Li vam buidar el disc dur de l'ordinador i ens en vam emportar cartes amb altres nazis, fotos, arxius... Varela en tot moment es va mantenir fred, estava pàl·lid però no deia res. Es pensava que l'havia denunciat algú, no suposava que es tractava d'una acció de la fiscalia. En total ens hi vam estar unes dues hores i abans de marxar detingut es va emportar una mica de roba i un entrepà. Posteriorment, va optar per declarar només davant del jutge i es va qualificar de llibreter que venia únicament material autoritzat.”

El fiscal va preferir esperar la reforma del codi penal que qualifica com a delictes la negació de l'Holocaust i l'apologia del genocidi.

diversos, 105 cintes de vídeo, 220 caràtules amb títols de cintes de vídeo i una vintena de banderes franquistes, amb la creu gammada i la creu cèltica. Tot aquest material va omplir més d'un centenar de caixes que van ser transportades fins a la seu de la Direcció General de Seguretat Ciutadana amb tres furgonetes.

“Paral·lelament, un segon equip de la secció d'informació es va presentar a casa de Pedro Varela, al carrer de Sicília, en ple Eixample”,

Tot va començar amb l'Operació Raus'. La ràtzia dels Mossos d'Esquadra contra la llibreria neonazi Europa era la darrera etapa del que en l'argot intern es va denominar “Operació Raus”, una investigació que, en realitat, havia començat pels volts de 1993 i que es va paralitzar, momentàniament, perquè el fiscal encarregat del cas va preferir esperar a la reforma del Codi Penal, que va tenir lloc el maig de 1995 i que va incloure els articles 510 i 607, que qualifiquen de delictes, per primera vegada, tant l'apologia del genocidi com la negació de l'Holocaust.

“Raus és una forma despectiva de dir ‘fora’ en alemany”, assegura David S., un altre mossos d'esquadra que va participar activament en tot allò. “La investigació preliminar sobre les activitats de la llibreria Europa la vam batejar ‘Opera-

ció Raus' perquè també és el que deien els alemanys als jueus quan els portaven als camps d'extermini. Amb el nou Codi Penal vigent es van reprendre les investigacions i el mes d'abril de 1996 es van obrir diligències judicials. A partir d'aquell moment ens vam dedicar a comprar llibres, revistes, vídeos... que podien constituir delictes i a llegir-los de cap a peus. Amb el Codi Penal a la mà anàvem comprovant tots els textos."

L'equip policíac de l'"Operació Raus" va treballar tres mesos amb el llapis vermell a la mà i va analitzar un total de 25 llibres, entre els quals hi havia títols com *Doctrina ariana de lucha y victoria*, *Breviario político nacional-socialista*, *Judaísmo y Iglesia católica*, *La mentira de Ulises*, *Fin de una mentira*, *Cámaras de gas*, *Holocausto judío*, *Informe Leuchter*, *Nacional Socialismo, una solución para los pueblos de América del Sur*, *Principios filosóficos fundamentales del NS*, *La historia revisionista en sus libros...* El 9 de desembre, quan el material va tenir la consistència necessària (135 proves documentals), es va aportar a les diligències obertes amb el número 0562/96-DI.

"Posteriorment alguns mitjans d'informació van dir que fins i tot teníem muntada una mena de 'brigada ària' encarregada d'infiltrar-se entre els neonazis, però això no va existir mai. Era pura fantasia periodística –recorden divertits els membres de l'equip Raus–. Aquí tots som rossos i guapos, però vam penjar de valent analitzant el material que venien i distribuïen a la llibreria, material que justificava el genocidi comès pel règim nazi contra el poble jueu i que negava l'existència de l'holocaust sofert per aquest poble. Després d'això, el jutjat d'instrucció número 4 va donar l'ordre d'entrada en el local de CEDADE per l'11 de desembre. A aquesta segona fase, la vam denominar "Operació Schliesse" (tançar) i va consistir, bàsicament, a analitzar la documentació confiscada durant l'escorcoll."

'Operació Schliesse' contra CEDADE. Els agents de la Unitat de Recerca d'Informació (URI)

dels Mossos sabien perfectament el que buscaven. Però el més interessant s'amagava a la rebotiga del local. Un lloc inaccessible per als clients de la llibreria.

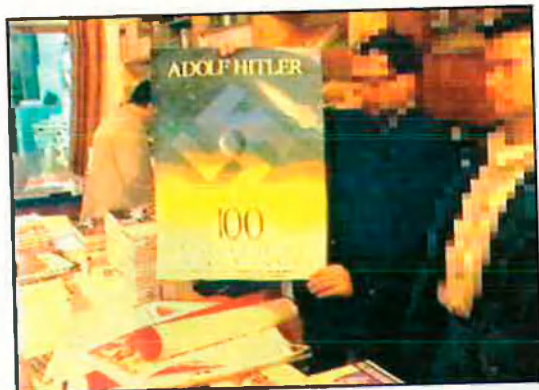
"Tenien una impremta preparada per imprimir el que fos –expliquen els agents de la policia–. Una màquina Offset Rapid en bon estat, amb moltes planxes de fotòlits, amb molt paper, amb tintes... I l'antiga sala d'actes de CEDADE, al fons d'un pati, l'havien convertida en un veritable magatzem de llibres i revistes, amb estandards nazis, amb fitxers de l'organització... Era el dipòsit de Thies Christophersen, un ex-membre de les SS que, quan va ser expulsat de Dinamarca per les seves activitats revisionistes, ho va portar tot cap aquí. Hi havia aproximadament 13.000 exemplars de la col·lecció 'Kritik' i 'Die Bauenschaft', prohibits a Alemanya, i posteriorment vam detectar escrits de Pedro Varela en què feia propaganda d'aquest fons editorial i que tenien dipositat allà en secret. Thies Christophersen, que va ser oficial del camp d'extermini d'Auschwitz, va passar els últims temps refugiat a Vinaròs, on va morir fa uns mesos." Havia estat condemnat diverses vegades per editar llibres com ara *Nosotros los racistas*, per haver entrevistat dirigents nazis que viuen a la clandestinitat i per escriure el llibre *La mentira de Auschwitz*.

El nucli d'agents de l'"Operació Schliesse" era compost de sis persones que treballaven amb la documentació confiscada durant set mesos. En acabat, damunt la taula van dipositar quatre importants volums de diligències. Llegint-los es pot traçar, amb absoluta claredat, la teranyia creada internacionalment per l'organització CEDADE i que, en els últims anys, tenia la seva base operativa a la llibreria Europa, tal com ja va denunciar EL TEMPS l'any 1992 (vegeu núm. 437).

"De l'anàlisi de la documentació es desprèn clarament que la llibreria Europa –cedida per la seva explotació a Pedro Varela en 1993, quan es va dissoldre oficialment CEDADE– era en realitat un important centre de distribució de material nacional-socialista i feixista",

Dos policies de la Brigada d'Informació dels Mossos analitzen els fitxers de CEDADE confiscats de la Llibreria Europa. De tota la documentació analitzada es desprèn que la llibreria era el principal dipòsit de material neonazi de tot l'estat espanyol.

Imatges extre-tes del vídeo enregistrat pels Mossos d'Esquadra durant l'escorcoll a la llibreria, l'11 de desembre de 1996. La investigació es va fer de manera sistemàtica, de fora cap a dins.

asseguren els oficials de la secció d'informació dels Mossos d'Esquadra encarregats del cas. "Un lloc que servia de refugi a neonazis de pas cap a Espanya, a gent perseguida en els seus països, com ara l'austríac Gerd Honsik, l'antic oficial nazi Otto-Ernst Remer, etc. Un reducte que servia de camuflatge ideal per enviar materials propagandístics del règim hitleria a països de l'estranger on estaven completament prohibits. Un local que, en definitiva, constituïa el principal dipòsit de material nacional-socialista i ultradretà de l'estat espanyol."

Totes les llistes clau. Un dels documents més interessants confiscats pels mossos a la seu del carrer

de Sèneca és el que detalla la xarxa de distribució estatal de la revista *CEDADE* (490 exemplars el mes de setembre de 1991), i que consta exactament de 19 noms amb les corresponents adreces. L'encapçalava Eduardo Arroyo (Madrid), qui es fa càrrec, ell tot sol, de 200 exemplars de la publicació neonazi. I segueixen José López Molins (Las Palmas de Gran Canària), Rosa M. López (la Corunya), J. R. Garcia (València), Juan Manuel Pallas i Miguel Carcía Campos (Saragossa), Erik Norling (domiciliat a Mijas Costa, Màlaga, un important col·laborador de la revista i fundador, amb Varela, de l'Associació en Memòria de León Degrelle), Pasquale Tambutti (Pamplona), Lorenzo Requena (Borriana, la Plana Baixa), José Manuel Hernández (Burgos), Jesús Lainz (Santander), José

va difusió posterior. La primera és la llibreria Ogmios, gestionada per Dominique Le Forestier, a la cèntrica Rue des Pyramides de París. Ogmios la van crear el 1986 un grupet de membres de la denominada "nova dreta" francesa i es va instal·lar en un immoble que havia servit de seu al vell PPF (Parti Populaire Français) de Doriot. Està especialitzada en textos nacional-socialistes i antisemites, i forma part d'un grup de societats estretament lligades que inclou dues editorials (Avalon i Polémiques) i tres distribuïdores com CENS Diffusion, Mercure Diffusion i OD Diffusion, estructura que els hi ha permès superar dificultats jurídiques i financeres, perquè les responsabilitats sempre es dilueixen, en el cas de la difusió d'edicions pirates o de pamflets anònims.

La llista, en el seu apartat francès, continua amb Yves de Lanascot (París), Hubert de Perier (també de París i que pertany a una vella família lligada a la cúpula del Front National, membre de l'Association Nationale Pétain-Verdun i que, el 20 de novembre de 1990, va anar a Madrid per posar flors a la tomba de Franco i trobar-se "*avec nos amis espagnols et avec Pedro Varela, president de CEDADE*"), i Jean-Gilles Malliarakis, dirigent històric del neofeixisme francès, ex-membre de Jeune Nation, Ordre Nouveau, MNR i una colla de grupuscles més. Malliarakis és el propietari de la llibreria Française a la Rue de l'Abbé Grégoire de París. El 1986 es va desplaçar a Madrid per assistir a les cerimònies dels militants de la Guàrdia de Ferro romana morts en combat amb els franquistes durant la guerra civil.

Una colla de cartes documenten les relacions comercials existents entre la llibreria de Barcelona i Gilbert Gilles, resident a Montoire (França), un ex-membre de la Divisió SS Charlemagne i autor de diversos llibres glorificant la lluita dels soldats alemanys en el front de l'Est. I també amb Les Editions Serp, de París, per fer diverses comandes de cassets i de CD. La Societat d'Etudes et de Relations Publiques (SERP) va ser creada el 1962 per Jean-Marie Le Pen (líder

La llibreria Europa servia de refugi a neonazis buscats i perseguits en altres països, segons els Mossos d'Esquadra.

M. Trigueros (Valladolid), José M. Llaberia Pedret (Botarell, Baix Camp), Oswaldo Carrillo (Albarán, Múrcia), José Sánchez Trujillo (Telde, Gran Canària), Antonio Hernández Pérez (Guadalajara), Jorge M. Domínguez Deulofeu (Tarragona), José García Hispán (Alacant), Dionisio López Guerrero (Algesires, Cadis) i José Àngel Fernández Gutiérrez (Valle de Trapaga, Biscaia). Ells formen la veritable columna vertebral de l'organització.

A nivell europeu, els contactes de Pedro Varela i la llibreria Europa es troben resumits en tres fulls amb 18 adreces de diferents localitats a les quals eren enviades, periòdicament, alguns exemplars de la revista *CEDADE-Europa* per a la se-

del Front National francès) i per Leon Gaultier, un antic membre de les SS. L'objectiu era difondre discos de repertori militar i polític diversos, però en el seu catàleg sempre apareixen moltes gravacions consagrades a la història del III Reich que van circulant intensament pels circuits neonazis i que, en el seu dia, fins i tot van costar a Jean-Marie Le Pen una condemna per "apologia de crims de guerra".

Nazis per donar i vendre. Els contactes orgànics més importants de la llibreria Europa amb Alemanya eren els establerts amb Ewald Althans, de Munic, un dels dirigents neonazis més coneguts i assistent de primera fila, al costat de Pedro Varela i Thies Christophersen, a l'acte del "100 aniversari de Hitler" tingut a Madrid. Després vénen Roy A. Godenau (Gilserberg), Erhard Kemper (Münster), Jens-Ulf Handwerk (Steinau/Schlüchtern), Andreas Seidler (Stuttgart), Manfred Roeder (Knüll) –primer editor del revisionisme nazi i que va complir nou anys de presó per un atemptat terrorista–, Marga Kroeger Kupka (Munic), Rainer Barber (Neuhausen), Willi Kotouczek (Pegnitz), Hans Peter Mationschek (Munic), Ion Marii (Karlsfeld), Meinold Schönborn (Detmold/Pivitsheide) i Dirk Nahath (Menden). La flor i nata del hitlerisme germànic.

A Bèlgica les connexions passen per la fantasmagòrica Fondation Européene pour l'Examen Historique, situada a la localitat de Ber-

XAVIER VINADER

Material confiscat, amb esvàstiques nazis i banderes espanyoles pre-constitucionals. Segons l'actual Codi Penal, aquest material és constituït de delictes.

chem. A Itàlia se centren en Edizioni Martini, de Cuneo. I a Gran Bretanya en l'Historical Review Press, de Brighton, centres dedicats principalment a propagar i vendre material imprès que nega l'holocaust del poble jueu i tots els crims realitzats pel règim nazi.

Les relacions de la llibreria Europa amb el continent americà estan ressenyades en una colla de documents inclosos en les diligències judicials. Entre els principals hi ha Eugenio Lutz, cap nacional del Moviment Nazi Xilè (MNCh), Stefano Pasini, de Graça-Salvador (Brasil), l'Editorial Thule Antàrtica, de Buenos Aires (Argentina), Patricia G. Bagnis, de Jalisco (Mèxic), la llibreria Huemul, de Buenos Aires (Argentina), Ernst Zundel, alemany establert al Canadà, conegut defensor del revisionisme

històric i autor de llibres com *Expediciones secretas de los nazis al Polo*, *Ovnis* o *El Hitler que amamos y por qué lo amamos*. Varela i Zundel van finançar amb 35.000 dòlars un projecte que intentava demostrar la inexistència de les cambres de gas. També apareixen en la llista Salvador Borrego (Mèxic), Marcos Ghio –Edición Heraldes Quadrini–, de Río Negro (Argentina), Ediciones Theoria, Ediciones Fidelidad, Ediciones Revisión i Francisco de Asís Valdemoros, tots de Buenos Aires (Argentina) i l'Editorial Solar, de Santafé de Bogotá. També hi són documentades les estretes relacions de Pedro Varela i de la llibreria Europa amb l'Institute for Historical Review, d'Estats Units, institució creada per una colla de nostàlgics del III Reich i dedicada a propagar

CAMÍ DE LEURO

Si us falta algun fascicle o les cobertes, podeu demanar-los al telèfon
902 13 10 25

Fotogrames de pel·lícules propagandístiques del règim nazi alemany rodades als anys 40 en què es ridiculitzava els jueus, comparant-los amb una plaga de rates estesa per tot el món. Algunes còpies d'aquests films, prohibits des de la Segona Guerra Mundial, eren distribuïdes a través de la Llibreria Europa.

que Hitler era pràcticament un sant. Per altra part, els receptors-distribuidors dels 140 exemplars de *CEDADE* que arriben a Amèrica són exactament nou, entre els quals hi ha Héctor Cruz Sánchez (Bogotà-Colòmbia), Rafael Álvarez (Newark-Nova Jersey, EUA), Alfonso Pérez del Toro (Michoacan, Mèxic), Juan Guerrero Zorrilla (Tamaulipas, Mèxic), Carlos L. Sánchez, Rego, Julio de Asis Valdemoros i Juan Manuel Pérez Segura, tots ells establerts a Buenos Aires (Argentina).

La "publitramesa negra". Els agents que van analitzar tota la documentació confiscada a la seu de CEDADE han arribat a la conclusió que aquesta organització, en els seus millors temps, devia disposar

d'un arxiu d'unes 25.000 adreces, però en el moment de l'escorcoll només van trobar a punt de ser col·locats al correu uns 2.500 sobres destinats arreu del món.

"Des del punt de vista administratiu, a la llibreria Europa hi havia molt desordre. La suposada eficàcia dels nazis, allà dins no es veia enlloc —asseguren els mossos que han protagonitzat la investigació des del començament—. No portaven llibres de comptes, només uns fulls molt arcaics... un desastre. El que feien era utilitzar molts noms diferents (Ediciones Alas Abiertas, Filmways Productions, Bright Rainbow Limited, Ediciones Ojeda, Ediciones Huguin, KHM...) per donar la impressió a l'exterior que l'àmbit editorial, en aquest tema, era molt més divers del que en

Varela, a pesar que havia estat informat sobre el nou delictes d'apologia del genocidi, no es va desfer dels llibres i documents.

realitat és. I amuntegar impagats, perquè de fet no pagaven a ningú, devien diners a tothom. Un desastre, un desastre..."

Els mossos van trobar en l'arxiu confiscat cartes signades per la vídua de León Degrelle —ex-oficial de les Waffen SS i refugiat a Espanya des de 1945 fins la seva mort fa uns mesos— on feia patent el seu disgust i demanava als responsables de la llibreria que paguessin els drets d'autor pels llibres del seu marit que venien sense parar. I també una carta del consolat d'Alemanya a Barcelona, del 9 d'agost del 1995, on demanen comptes a Ediciones Huguin (un dels camuflatges de CEDADE) per l'edició i explotació del llibre *Mein Kampf* ("La meua lluita"), escrit per Adolf

Hitler, car tots els drets d'autor d'aquesta obra van ser decomissats en acabar la Segona Guerra Mundial i van passar al *land* de Baviera, "que es reserva expressament tots els tràmits legals amb la finalitat de prohibir la difusió d'aquesta obra". Evidentment, les autoritats diplomàtiques alemanyes encara esperen alguna resposta aclaridora.

"CEDADE mantenia excel·lents contactes amb el padre Ángel García, de la casa d'exercicis espirituals Mater Salvatoris, situada a dalt del Tibidabo —expliquen els policies de la URI— i amb el permís del sacerdot feien servir paper amb la capçalera d'Ediciones Alas Abiertas —editorial sota la responsabilitat d'aquest religiós—, per fer tractes comercials o comandes encobertes. D'aquests tripijocs, n'hem descoberts molts".

Les insígnies nazis i els símbols feixistes que tant agraden als nostàlgics del III Reich i els col·leccionistes, Pedro Varela els acostumava a comprar en grans quantitats a l'empresa Royal Eagle, SL, que només disposa d'un fax i d'un enigmàtic apartat de correus a la ciutat de Valladolid. I entre els clients més importants de la llibreria han estat detectats García Hispán Editor, SL, de Granada, i Ediciones Barroja, de Madrid, on s'enviaven importants carregaments de literatura nazi per vendre'ls posteriorment. Però en el sumari obert també consten factures d'El Corte Inglés, SA, per la comanda de llibres amb títols com ara *Mi lucha, Hitler por mil años* i *Juventud Hitleriana*.

"El que resulta curiós és que l'advocat José Antonio Domingo Balta, en una carta del març de 1996, ja explicava a Varela com quedaria el delictes d'apologia del genocidi en el nou Codi Penal —afirmen els investigadors dels Mossos d'Esquadra— i que, a pesar de tot, no es va desfer dels llibres, dels documents ni d'altres elements que presumptament vulneren els articles 510 i 607 del Codi Penal i que es trobaven en la llibreria quan va ser escorcollada. Pedro Varela pot ser molt nazi però, una de dues, o és molt despistat o molt inconscient."

Xavier Vinader